

som vedrører Embedsmændenes almindelige Lønningsforhold. Skulde noget andet Medlem af Thinget faae ifinde at tage Sagen op, kan jeg ikke sige Andet, end at jeg skal være villig til at forhandle derom; men jeg troer ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt, om jeg for mit Vedkommende i denne Session optog det.

Nu kommer imidlertid det Spørgsmaal: ja, dersom vi maae fastholde disse Grundsaetninger, hvorledes høere vi os da ad med at faae Pensionsbyrden noget formindstet? Det er en meget vanskeligt Ting, naar man paa den ene Side vil staae paa Grundlovens Hensigt og Tanke, og paa den anden Side vil fastholde, at de forskjellige Udveie, som man maatte paavise, alle have en meget tvivlsom Værdi. Jeg troer ikke paa, at Pensionsbyrden vil blive i nogen væsentlig Grad formindstet ved de forskjellige Forholdsregler, som hidtil ere bragte i Forslag, og jeg skal tillade mig at sige hvorfor. Det forholder sig ganske rigtigt, som den høitærede Finantsminister har gjort opmærksom paa, at han har gjort adskillige Forslag til at indskrænke de pensionsberettigede Embedsmænds Antal. Det forholder sig ogsaa, som det blev sagt, saa, at i Fremtiden, idetmindste i den nærmeste Fremtid, ville vistnok en Deel Embedsmænd først faae kongelig Ansættelse i en ældre Alder. Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at de Forslag, som i sin Tid ere komne til os, kun ere en Draabe i Havet, thi naar man sammenlægger Alt, vil man see, at disse Indskrænkninger ere flete paa Omraader, der kun udgjøre en overmaade ringe Brøkke af den pensionsberettigede Embedsstand. De maae husse paa, at de egentlig talrige Stater ligge udenfor Betragtningen, saaledes f. Ex. hele Militairretaten. Det er vel saa, at der ogsaa i Militairretaten har fundet nogen Indskrænkning Sted derved, at Secondlieutenanter ikke længere ere pensionsberettigede. Dette betyder imidlertid ikke meget, da næsten Ingen gif af som Secondlieutenant, og dernæst er Antallet af de Overordnede i de faste Stillinger snarere blevet forøget, ialfald naar man tager Hensyn til den Indskrænkning, som Landets Omraade har lidt. Derfor troer jeg, at man

ikke tør stole paa, at Pensionerne for Militairretaterne vilde blive mindre, end de hidtil have været. Dernæst vil jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at der er kommet Stater til, hvis Pensionering nu udelukkende falder Statskassen til Byrde, medens dette tidligere ikke var Tilfældet, saaledes den hele Underdommerstand og hvad dermed staaer i Forbindelse, nemlig de Embedsmænd, som ere komne paa fast Gage, medens de i disse Stillinger Ansatte tidligere vare lønede med Sportler og idetmindste tildeels havde deres Pension af Embederne. Dernæst er der jo ogsaa megen Udfigt til, at vi kunne faae de Geistliges Pensionering over paa Statskassen, og saaledes vilde. De see, mine Herrer, at saasnart man gjenemgaaer Sagen, ikke efter det Antal Love, men efter det Antal Stater, som vi have, bliver det det store Antal, vi beholde, og det lille Antal, vi blive fri for. Uagtet jeg erkjender, at de af den høitærede Finantsminister fremhævede Hensyn have deres Betydning, kan jeg dog paa ingen Maade indrømme, at de have nogen væsentlig eller indgribende Betydning med Hensyn til at formindstke Pensionsbyrden. Nu er Sagen imidlertid den, at efter min Overbeviisning og saavidt jeg kan skjønne af Overfigterne, vilde Pensionsbyrden have været langt ringere, dersom Pensioneringen havde været holdt indenfor de Grændser, som man oprindelig havde tænkt sig, altsaa navnlig, at Pension kun tilfaldt de Embedsmænd, som bleve affledigede paa Grund af Alder og Svagelighed, eller paa Grund af politisk Uafhængighed. Det er nemlig en ikke ubetydelig, ja jeg kunde endog sige meget betydelig Deel af vor Pensionsbyrde, som udredes paa Grund af Affledigelse. Dette vil jeg tillade mig at begrunde noget nærmere. Hvergang der er givet en Lønningslov, og hvergang der er givet en Organisationslov, har det i de allerfleste Tilfælde medført Affledigelse, navnlig i det sidste Tilfælde. Vi have ofte inddraget eller sammen draget en Institution i den Tanke, derved at gjøre Besparelser, vi have ofte givet Lønningslove i den Tanke at gjøre Besparelser, og naar vi have seet paa Facit, har det ogsaa stillet sig for os saaledes, at der var skeet en